

МОЛОДАВИЙ КОМУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання V
№ 12 (363).

П'ятниця, 27 січня 1961 р.

Ціна 2 коп.

КОМСОМОЛЬСЬКЕ — ЗНАЧИТЬ ВІДМІННЕ

С ТАКИЙ ДЕВІЗ у славної комсомолі. З ним працюючи, пам'ятай: якщо ти будівельник, то зведена твоїми руками споруда повинна бути прекрасною і довго служити на радість людям; якщо ти машинобудівник, то нехай не знає зносу механізм, до якого ти виготовив деталь; якщо швейник — намагайся, щоб вироби твого підприємства прикрашували людину, були зручними, добротними.

Молоді кіровоградці теж не залишилися осторонь боротьби за високу якість продукції. Рік тому комсомольський загін «За якість» виник на Кіровоградській панчішній фабриці. Очолила його інженер Надія Стасевич, молодий спеціаліст. З кожного цеху в загін увійшло по 5 кращих комсомольських контролерів. З того часу Нонна Лисенко, Валя Мізерна, Галля Комухаєва та їх товариші по заgonу приходять на півгодина раніше і ретельно оглядають кілька десятків взятих на контроль виробів попередньої зміни. Найменший дефект не приховується від їх пильного ока — розпізнавати і виявляти брак вони навчаються на спеціальних заняттях, які проводить з ними майстер по якості Олена Лужеренко.

Хороші, цікаві форми боротьби за високу якість знайшов комсомольський комітет агрегатного заводу. Його опорою стали молодіжні бригади комуністичної праці, очолювані Анатолієм Рабіновичем, Володимиром Нестеренком, Леонідом Гольдштейном. Вміло використовується для цієї мети і стінна преса — сатиричні «Блискавки», «Тривожені сигнали», які у кожному цеху нещадно дошкуляють бракоробам.

Велику користь принесли комсомольські декадники по боротьбі з браком, що проводяться на заводі «Червона зірка» у ливарному цеху сірого чавуну.

Під свій контроль взяли якість ремонту локомотивів комсомольці Знамянського локомотивного депо. Випробуваний і надійний метод — рейди по перевірки якості. Останнім часом їх регулярно проводять комсомольці будівельного трестмайданчика № 6. Дивно, що цього немає у практиці їх колег з будуправління № 1 (секретар комітету В. Богуненко). А між тим, на якість роботи будівельників справедливо нарікають наші новосели. Часто мають претензії до них і монтажники, яким ті погано готують фронт робіт.

Більше став приділяти уваги питанню якості комсомольський комітет Кіровоградської швейної фабрики. Але тут потрібно ще дуже багато зробити, щоб підняти честь фабричної марки.

Поліпшення якості вироблюваної продукції не може обминути жодна комсомольська організація. Та нею ще непросто мало займаються комсомольці малих підприємств, наприклад, підприємств побутового обслуговування. Чомусь комсомольці Кіровоградського ательє мод і секретар комітету Неля Доценко не вважають рекламачі підприємства своєю ганьбою. Їх голосу не чути, коли мова заходить про якість робіт.

Поняття якості продукції тепер розширилося. Ми вважаємо вищою якість виробу, на який майже не затрачається ручна праця, собівартість якого невелика. Тому впровадження механізації і автоматизації, над яким шефствує комсомол — одна з ділянок боротьби за високу якість.

Деб не трудився ти — скрізь вміння твоїх рук і пошуки думки зможуть поліпшити продукцію, яка випускається для країни. Не втрачай цієї можливості, друже!

ПОВІДОМЛЕННЯ

Міністерства закордонних справ СРСР

В результаті обміну думками, що відбувся між Урядом СРСР і Урядом США, Радянський уряд, керуючись щирим прагненням покласти початок новому етапу у відносинах між Радянським Союзом і Сполученими Штатами, вирішив піти назустріч побажанням американської сторони щодо звільнення двох американських льотчиків — членів екіпажу літака військово-повітряних сил США РБ-47 Ф. Олмстеда та Д. Маккоуна і звернувся з клопотанням до Президії Верховної Ради СРСР про звільнення цих льотчиків від кримінальної відпові-

дальності. Президія Верховної Ради СРСР прийняла постанову про звільнення Ф. Олмстеда та Д. Маккоуна і передачу їх американським владям.

Радянський уряд було інформовано, що Президент США дав наказ, який забороняє американським літакам порушувати повітряний простір Радянського Союзу.

Уряд США заявив також, що рішення Радянського уряду звільнити Ф. Олмстеда і Д. Маккоуна усуває серйозну перешкоду на шляху до поліпшення радянсько-американських відносин.

В змагання на честь ХХІІ з'їзду КПРС включилася разом з усім колективом Кіровоградської взуттєвої фабрики молода робітниця Раїса Глезнецова.

Працюючи на конвеєрній ділянці по виготовленню дитячого взуття, Раїса добре вивчила свою операцію, виконує її швидко, якісно. А це означає, що красивим і міцним буде взуття для маленьких громадян.

На зймку: Раїса ГЛЕЗНЕЦОВА.

Фото А. ДІБРОВНОГО.

Опубліковано повідомлення Центрального статистичного управління при Раді Міністрів СРСР про підсумки виконання державного плану розвитку народного господарства СРСР у 1960 році. В цьому говориться, що працівники промисловості успішно виконали і перевиконали завдання, встановлені державним планом на 1960 рік. Загальний обсяг промислового виробництва зріс порівняно з 1959 роком майже на 10 процентів. За два роки семирічки валова продукція промисловості збільшилася на 22,1 процента замість 17 процентів за семирічним планом; за ці роки вироблено промислової продукції понад завдання на 11,3 мільярда карбованців.

Усі союзні республіки виконали і перевиконали річний план, як по валовій продукції, так і по більшості найважливіших видів промислової продукції.

Порівняно з 1959 роком вироблено більше: чавуну — на 3,8 мільйона тонн, сталі — на 5,3 мільйона тонн, прокату — на 3,9 мільйона тонн, електроенергії — більш як на 27 мільярдів кіловат-годин.

В країні збільшилось також виробництво товарів зарплатного споживання. Так,

ІНФОРМАЦІЙНЕ

Про Пленум Центрального Комітету Комунистичної партії України

26 січня 1961 року в Києві у Палаці спорту відкрився Пленум Центрального Комітету КП України.

В роботі Пленуму ЦК КП України бере участь Перший секретар ЦК КПРС, Голова Ради Міністрів СРСР товариш М. С. Хрущов.

Для участі в роботі Пленуму ЦК запрошені секретарі райкомів партії, голови райвиконкомів, голови колгоспів, директори радгоспів, секретарі первинних партійних організацій колгоспів і радгоспів, директори РТС, наукові працівники, передовики сільського господарства, відповідальні працівники міністерств і республіканських відомств — всього близько 12 тисяч чоловік.

В роботі Пленуму ЦК КП України бере участь також делегація братнього молдавського народу, очолювана першим секретарем ЦК КП Молдавії З. Т. Сердюком і Головою Ради Міністрів Молдавської РСР О. П. Діордіца.

На Пленумі присутні завідувачі відділами ЦК КПРС по союзних республіках Л. Ф. Ільчов, В. А. Карлов, міністр сільського господарства СРСР М. О. Ольшанський, академік Т. Д. Лисенко, голова Державного комітету Ради Міністрів СРСР по хлібопродуктах Л. Р. Корнієць, заступник голови Держплану СРСР — міністр СРСР В. П. Зотов, президент Всесоюзної академії сільськогосподарських наук імені В. І. Леніна П. П. Лобанов. На Пленум запрошено секретаря Каневського райкому КПРС Краснодарського краю А. С. Колесникова.

Пленум затвердив такий порядок денний:

Про підсумки січневого Пленуму ЦК КПРС 1961 року і заходи по дальшому розвитку сільського господарства Української РСР.

З доповіддю в цьому питанні виступив перший секретар ЦК КП України тов. М. В. Підгорний.

Після доповіді тов. М. В. Підгорного почалися дебати. На вечірньому засіданні виступили товариші: А. І. Гайовий (секретар Дніпропетровського обкому КП України), В. П. Савчук (голова колгоспу «Зоря комунізму» Чернівецька область), П. Ю. Шелест (секретар Київського обкому КП України), М. І. Тимчук (ланкова колгоспу імені Калініна, Тернопільська область), П. П. Козир (секретар Вінницького обкому КП України), О. П. Рожко (бригадир тракторної бригади колгоспу «Україна», Миколаївська область), В. М. Титов (секретар Харківського обкому КП України), Н. С. Шостак (ланкова колгоспу «Дружба», Волинська область).

Пленум ЦК КП України продовжує свою роботу.

ВГОРУ!

Цифри наших перемог

випуск тканин зріс на 290 мільйонів квадратних метрів, білизняного і верхнього трикотажу — майже на 40 мільйонів штук, шкіряного взуття — на 28 мільйонів пар, м'яса (промислового переробка) — на 202 тисячі тонн, молока, сиру та інших видів молочної продукції — на один мільйон тонн у перерахунку на молоко і т. д.

Порівняно з 1959 роком продуктивність праці зросла більш як на 5 процентів при скороченні тривалості робочого дня робітників і службовців в усіх галузях промисловості.

У розділі «Сіазьке господарство» говориться, що посівні площі всіх культур у минулому році становили 203 мільйони гектарів і розширені порівняно з 1959 роком на 6,7 мільйона гектарів. Площа посіву кукурудзи становила 28,2 мільйона гектарів і була у вісім раз більша, ніж у 1953 році.

За попередніми даними, в 1960 році валовий збір зерна становив 8 мільярдів

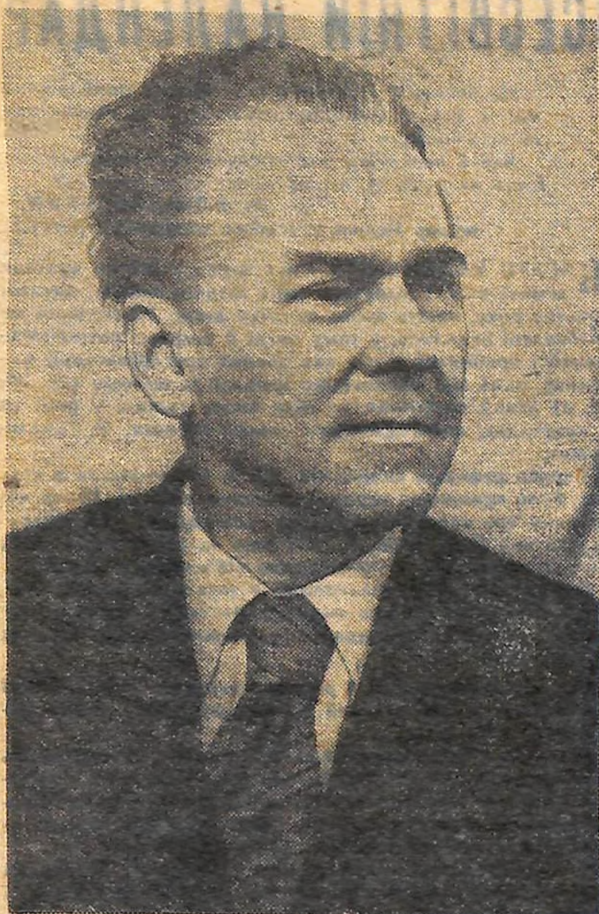
да карбованців і перевищив капітальні вкладення 1959 року на 11,5 процента. До ладу стало за рік більше однієї тисячі нових великих державних промислових підприємств і велика кількість цехів на діючих підприємствах.

Національний дохід СРСР, за попередніми даними, становив 144 мільярди карбованців. Він збільшився проти 1959 року, у порівнянних цінах, на 8 процентів. Реальні прибутки трудящих у розрахунку на одного працюючого збільшились порівняно з 1959 роком на 5 процентів.

Середньорічна чисельність робітників і службовців у народному господарстві в 1960 році становила близько 62 мільйонів чоловік і збільшилась проти попереднього року на 5 в подовино мільйонів чоловік.

Населення СРСР на 1 січня 1961 року, за попередніми даними, становило 216 мільйонів чоловік. Підсумки виконання державного плану розвитку народного господарства СРСР у 1960 році свідчать про успішне виконання завдань другого року семирічки, про дальше піднесення соціалістичної економіки, розвиток науки і культури, підвищення добробуту радянського народу.

„ЖИТТЯ МЕНЕ І КЛИЧЕ, І ВЕДЕ...”

СЬОГОДНІ вся літературна громадськість країни відзначає 70-річний ювілей українського поета-академіка, депутата Верховної Ради СРСР Павла Григоровича Тичини.

Коли молодому поетові було 19 років, йому пощастило познайомитися з Михайлом Коцюбинським. Український письменник відзначив тоді поетичне обдарування початкуючого поета, багато розповідав про нього Максимові Горькому. З тих пір П. Тичина почав регулярно ходити на літературні «суботи», які влаштовував М. Коцюбинський.

А трохи пізніше його пристрасна, юнацька поезія стала відомою більш широкому колу читачів.

У 1918 році виходить в світ збірка поезій П. Тичини «Сонячні кларнети», яка вразила читача умінням поета розкрити внутрішні сили руху життя в навколишньому світі.

Але найбільше поетичне обдарування П. Тичини розкрилося в збірках віршів «Плуг» (1920 р.) і «Вітер з України» (1924 р.). У поезіях років громадянської війни «На майдані», «Як упав же він з коня», які

День піонерської дворічки. Що нового принесе він? Чим захопити дітей, що хвилює їх сьогодні? Дуже часто ми, піонерські ватажки, ставимо перед собою ці питання, йдучи до школярів.

Для прикладу можна розповісти про один із днів життя піонерської дружини Тишківської середньої школи № 2 Добровеличківського району.

загонова вожата Ліда Горлатих.

— Намагайтесь робити точно, красиво, — звертається вона до піонерів.— Незабаром у школі буде виставка робіт учнівської творчості. Треба, щоб наш загін зайняв перше місце.

У РОКИ закінчилися. Але два подруги-піонерки з сьомого класу Галінка і Валя затрималися в школі.

— Вожатий говорив мені про щоденник дружини. Багато є для нього матеріалів. Але останній запис зроблено ще в листопаді...

— А знаєш, Галінко? Ми ж завтра чергові по школі! Давай прослідкуємо за всіма подіями завтрашнього дня і запишемо їх у щоденнику.

На цьому й порішили. Ось що записали дівчатка наступного дня.

«Сьогодні у нас, чергових, незвичайні обов'язки: ми збираємо матеріал до щоденника. Можемо відразу сказати: всі у школі чимось зайняті. Перший і другий класи готують п'єсу і костюми сніжинок до нового року.

Підходимо до групи четвертокласників. Дуже серйозно розмову ведуть вони. Але про що?

— Давайте викличемо їх на змагання. Хай спробують! Адже ми вже більше лому зібрали, і насіння акації, і макулатури, — чути з класу.

— І збір загону вже провели!

— Організуйте, Василю, комісію по укладанню умов змагання.

Ми з Валею тихенько відійшли від дверей і теж подумали: хто ж перемаже, третій чи четвертий?

Зупинившись біля п'ятого класу, ми були здивовані. У кого загодно, тільки не в п'ятикласників стоїть на перервах тиша. Але на цей раз вони знайшли собі заняття: озброїлись ножицями і готують з паперу іграшки для шкільної ялинки та в дитячий садок. Біля них —

— Е-е, займе, — недовіливо протягує Андрій Довгаль. — Якби ми могли і в неділю деось зібратися...

— Дуже добре, що нагадав про це, Андрію. Правління колгоспу імені Леніна виділяє нам під піонерську кімнату приміщення дитячих ясел...

І знову було чути лише шелест паперу.

Наступна перерва почалась трохи незвичайно. Шкільний коридор, такий тишний завжди, зараз став одночасно сценою для шестикласників і залом для глядачів. Виявляється, шестикласники готуються до збору загону, причому хочуть виступати і в школі, і в Будинку піонерів, і перед виборцями.

Нарешті треба заглянути і в свій клас. Та чому одні дівчатка? А де хлопці? Звісно, де. Біля кролів. Валя

лях, мотив повернення радянських людей до творчої праці.

Поезії, написані в останні роки П. Тичиною, присвячені і молодим трудівникам орденосної Кіровоградщини. У вірші «Де одна думка, а тисячі рук» (Із циклу «На будові Кремес») поет відтворює «робочу напругу» будови, патхненний труд молодих будівельників електростанції.

Поет і громадський діяч П. Г. Тичина в одному із віршів сказав про себе: «Життя мене і кличе, і веде...» І дійсно. В день свого сімдесятирічного ювілею він перебуває в розквіті творчих сил. П. Тичина ще подарує радянському читачеві не одну збірку патхненних, справді поетичних творів.

КОЛЯ Ордінат — друг дівчотирих. Як завжди, в цьому ми знаходимо підтримку від комсомольців-виробничників.

В жовтні прийшов у нашу школу вожатим Коля Ордінат — електромеханік Знамянської дистанції сигналізації і зв'язку. Семикласники дуже полюбили свого старшого друга. Кожної неділі приходять до них, допомагає в навчанні, цікаво проводить з ними дозвілля.

З особливим нетерпінням ждуть піонери Колю в неділю. В той день вони їдуть з ним в кіно, читають книги, радяться, розповідають про всі свої дитячі справи: і про прапор, який прислали піонери з Білорусії, і про новачків, і про лист з Москви від Л. Т. Космодем'янської, і про подарунки з Казахстану. Радіолобителі сповіщають про свої успіхи і невдачі.

О. ГРЕЧКО,
старша піонервожата Олександрівської школи-інтернату.

ЗАОЧНИЙ СЕМІНАР
ПІОНЕРВОЖАТИХ

Матлаш, голова ради загону, завжди бурюється.

— Дівчатка чомусь розуміють, що і кролі потрібно доглядати, і збори загонів проводити. А от хлопці — і не співають, і не танцюють.

Нарешті, ми знайшли хлопців. Всі вони збралися біля графіку по збору металоломці.

— Ось візьмемо і напишемо в «Пионерскую зорьку». Хай скажуть: це добре, хлопчики, кролів доглядати. Але ж наш «промінь металошукача» виявив, що ваш клас, у якому 26 учнів, не зібрав і 400 кілограмів металоломці, — чути з натовпу.

— І на зборах загону не активні, — додають дівчатка.

Критика продовжувалася.

Про кінець навчання сповістив не дзвоник, а горн. Сьогодні — урочиста лнійка. Нагороджували грамотами кращих учнів, вручали комсомольські квитки.

Ось і закінчився цей звичайний день шкільного життя. На цьому припиняємо ми свій запис у щоденнику дружини.

— Ну, як? Добре вийшло?

— Знаєш, багато чого ми пропустили, — відповіла Валя.

— Бачила ти, як в лабораторії готували експонат на обласний зліт виробничих бригад, а в майстерні проходило засідання «зеленого патруля»?

— Е-е, Валею, забула тобі сказати, що я вже одинадцять шпаківень бачила у шестикласників і двадцять кормишок на зиму.

А на географічному майданчику дев'ятикласники закетували Крим, Чорне і Азовське моря... Але напишемо про це наступного разу.

С. ГАЙОВИЙ.

КОЛЯ Ордінат — друг дівчотирих.

Коля Ордінат — друг дівчотирих

В ИХОВУВАТИ з сьогоднішніх школярів гідну зміну старшим. Як завжди, в цьому ми знаходимо підтримку від комсомольців-виробничників.

В жовтні прийшов у нашу школу вожатим Коля Ордінат — електромеханік Знамянської дистанції сигналізації і зв'язку. Семикласники дуже полюбили свого старшого друга. Кожної неділі приходять до них, допомагає в навчанні, цікаво проводить з ними дозвілля.

З особливим нетерпінням ждуть піонери Колю в неділю. В той день вони їдуть з ним в кіно, читають книги, радяться, розповідають про всі свої дитячі справи: і про прапор, який прислали піонери з Білорусії, і про новачків, і про лист з Москви від Л. Т. Космодем'янської, і про подарунки з Казахстану. Радіолобителі сповіщають про свої успіхи і невдачі.

О. ГРЕЧКО,
старша піонервожата Олександрівської школи-інтернату.

ГОТУЄМО
ВОЖАТИХ

Ось уже не перший рік Олександрівський Будинок піонерів готує піонерів-інструкторів. Нещодавно 10 наших вихованців одержали це почесне звання. Вони носитимуть його до закінчення школи. Але чому тільки до закінчення?

На одному з останніх засідань педагогічної ради Будинку піонерів була висловлена думка: з інструкторів-піонерів виховати хороших старших піонервожатих і після школи направляти їх у піонерські дружини району.

Так було організоване навчання піонервожатих.

Майбутні піонерські вожатки вчатся організовувати тематичні вечори, ігри, проводити вікторини і таке інше. Крім того, вони слухають лекції, бесіди на суспільно-політичні, моральні та педагогічні теми.

Наші вихованці знайомляться з особливостями всіх гуртків Будинку піонерів та досконало вивчають роботу двох з них. Це допоможе їм потім успішно працювати з піонерами по сходах, бути не тільки ініціаторами, але й організаторами позакласної роботи в школі.

А. ЮРЧЕНКО,
масовик Олександрівського Будинку піонерів.

Слідами неопублікованих листів

Доярка колгоспу імені Куйбишева Г. Могила в листі до редакції писала про поганий стан робіт на фермі другої комплексної бригади.

Секретар Олександрівського райкому КП України тов. Білостоцький повідомив редакцію, що при перевірці факти підтвердилися.

Правління колгоспу і бюро первинної парторганізації вжило заходів щодо ліквідації недоліків на фермі. Зокрема призначено фуражирів, механізовано переобробку кормів.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»
27 січня 1961 р., 3 стор.

ТРИВОЖНИЙ СИГНАЛ

Немає фронту робіт

У ЦЕНТРИ нашого міста, на площі Кірова, виріс новий багатоповерховий будинок. Кіровоградці, проходячи повз нього, з досадою поглядають на поставлені будівельниками щити: коли ж, нарешті, новий готель прикрасить центральну площу?

Будинок можна було б здати в експлуатацію буквально через два тижні, якби... Винуватцями оцього «якби» є будівельники будуправління № 1, які під керівництвом виконроба А. Олійника споруджували приміщення готелю. Надто рано залишили вони будову, не зробивши того, що повинні були. У будинку ще не засклені вікна, не підготовлені отвори для водопроводу і каналізації, не поштукатурені ніші під батареї. Отож, справу до кінця не доведено. Як кажуть: танцювали, а вклонитися забули.

Можливо, врятувати становище могли б комсомольці-будівельники, закінчивши роботи по спорудженню готелю. Але їх секретар, Володимир Богуненко, каже:

— У нас це не єдиний незавершений об'єкт, є й інші. Найгірше те, що з вини недбалих будівельників тепер змушені простоювати монтажники. 18 монтажників з бригади О. Босога, які з'явилися на об'єкт, лише руками розводять: фронт робіт не підготовлений.

В. КВАШНЕВСЬКИЙ,
Інструктор Кіровоградського міськомкому комсомолу.

На рахунку піонерської дружини імені Володі Дубініна Добровеличківської школи-інтернату є вже кілька корисних і цікавих справ. Зашумлять навести Інтернатівські дерева вздовж траси Київ—Кіровоград. Вдячні за допомогу піонерам інтернату і колгоспники місцевої артілі. Більше 180 найрізноманітніших іграшок виготовили інтернатівці для своїх підшефних — вихованців дитсадка.

У піонерській дружині теж є свої шефи — робітники заводу «Червона зірка». На новий рік червонозорівці завітали в гості до інтернатівців з подарунком — шістнадцятирядною сівалкою «СЗН-16».

На знімку: рада піонерської дружини Інтернату пише листа своїм шефам.

Фото В. Ковпака.

